

PROGRAMA DE MÀ

West-Eastern Divan Orchestra & Zubin Mehta —Beethoven i Schubert

Palau 100

Dimecres, 18 de febrer de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

West-Eastern Divan Orchestra

Zubin Mehta, director

I

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Obertura Leonora núm. 3, op. 72b

Simfonia núm. 8, en Fa major, op. 93

I. Allegro vivace e con brio

II. Allegretto scherzando

III. Tempo di menuetto

IV. Allegro vivace

II

Franz Schubert (1797-1828)

Simfonia núm. 9, en Do major, D. 944, “la Gran”

I. Andante – Allegro ma non troppo

II. Andante con moto

III. Scherzo. Allegro vivace

IV. Finale. Allegro vivace

Durada del concert:

Primera part, 55 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 60 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#simfònica #músicauniversal #gransfigures #palaujove

Dona'ns suport

Ajuda'ns a
millorar
la vida de les
persones a través
de la música,
la cultura i
el patrimoni.

Suma't al projecte!

Poema

Pancratium maritimum

com quan en una nit de juliol
emergeix a la sorra un lliri de mar en silenci discretament
signant el miracle del bulb que floreix a la platja
amb tot aquest esforç descomunal per un dia de vida
només per viure un dia aquesta vida

així voldria jo una biografia

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg / Sabine Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra / Víkingur Ólafsson / Sondra Radvanovsky / Seong-Jin Cho & London Symphony Orchestra / Piotr Beczala / Igor Levit / María Dueñas / Beatrice Rana / Alexander Melnikov & Quartet Casals / Staatskapelle Dresden & Daniele Gatti / Orchestre des Champs Élysées & Philippe Herreweghe / Elisabeth Leonskaja / West-Eastern Divan Orchestra & Zubin Mehta / Julia Lezhneva / Emmanuel Pahud & Orquestra Simfònica de la SWR d'Stuttgart / Grigory Sokolov

Entrades i abonaments a partir de 3 concerts
al 15% de descompte a palaumusica.cat

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

El mític Zubin Mehta, músic llegendari que enguany fa noranta anys, torna al Palau amb un repertori que li és propi: l'essència del Romanticisme personificada en Schubert i Beethoven. Al llarg de la seva llarga trajectòria ha estat director titular de l'Orquestra Estatal de Baviera i les Filarmòniques d'Israel, Los Angeles i Nova York. Amb centenars d'enregistraments i col·laboracions amb els intèrprets, orquestres, teatres, festivals i auditoris més importants del darrer mig segle, són moltes les fites de la seva trajectòria que l'han fet popular, com la gira dels Tres Tenors o la històrica *Turandot* a la Ciutat Prohibida de Pequín.

Fundada el 1999 pel director i pianista Daniel Barenboim i per l'intel·lectual palestí Edward Said, la West-Eastern Divan Orchestra va néixer com un punt de trobada entre músics israelians i àrabs. El mestre Mehta ha estat un suport i mentor del projecte des dels inicis, en qualitat de director convidat.

Quines són les claus del concert?

En aquesta gira, la West-Eastern Divan Orchestra interpreta dues obres de Beethoven: l'*Obertura Leonora* núm. 3 (1806), la tercera de les quatre que va escriure per a la seva única òpera, *Fidelio*, i la *Simfonia* núm. 8, obra intensa però de dimensions contingudes que ja des de l'estrena va quedar eclipsada per l'èxit aclaparador de la *Simfonia* núm. 7 (es van estrenar juntes el 1814, amb Beethoven al podi).

El contrapunt arriba amb la *Simfonia* núm. 9, "la Gran" de Schubert, que si bé es va escriure entorn del 1824 –el mateix any de la *Novena* de Beethoven–, es va estrenar pòstumament el 1839, més de deu anys després de la mort del compositor.

A què he de parar atenció?

A la més curta de les *Simfonies* de Beethoven destaca el seu esperit predominantment lleuger, elegant i fins i tot irònic. També s’hi ha associat un cert to humorístic que contrasta amb l’heroïcitat de la *Tercera* o el patetisme de la *Cinquena*. L’humor hi esdevé una expressió subtil de l’escriptura, més enllà dels falsos clímaxs de l’“Allegro vivace” final, en uns *crescendi* que finalment no van enlloc.

L’humor és present sobretot en el segon moviment, ja titulat “Allegretto scherzando”: sense la profunditat habitual, té un ritme mecànic i persistent, amb un acompanyament de corda en *pizzicato* que suggereix el pols d’un metrònom. Sovint s’ha interpretat com una broma musical dedicada a Johann Nepomuk Mälzel, inventor del metrònom mecànic i amic de Beethoven.

Sabies que...

La *Simfonia núm. 8* de Beethoven mostra la vessant humana del geni, on regna la ironia musical més sofisticada: imita un aparell mecànic, atempta contra les expectatives dramàtiques de l’obra, retorna a una forma antiquada com és el minuet i dona l’esquena al seu propi estil monumental. Sembla que Beethoven gaudia desafiant les convencions amb “la meva petita Simfonia en Fa”, tal com l’anomenava. Aquesta és una de les raons per les quals aquesta obra mestra és tan estimada pels especialistes en el gran Beethoven.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Comentari

De simfonies grans i petites

La gestació de *Fidelio*, única obra escenicovocal de Ludwig van Beethoven va ser llarga i atzarosa. Tot i que va ser estrenada a Viena el 1805 en plena ocupació napoleònica, la versió que habitualment es representa avui és la del 1814, la tercera si tenim en compte una primera revisió de l'autor el 1806. Per a cadascuna de les successives versions Beethoven va escriure una obertura diferent, tres composicions que es coneixen amb el nom d'*Obertura Leonora* (títol original de l'obra) I, II i III. La més cèlebre és la que escoltarem avui, *Leonora III*, que paradoxalment pertany a la segona versió de l'òpera, però que s'anomena així perquè existeix una peça primigènia destinada a una estrena a Praga que mai s'arribà a produir. Més enllà de l'embolic de versions i denominacions, aquesta és una obra orquestral de grans dimensions i energia desbordant que narra de cap a peus el drama plantejat a *Fidelio*. Una obra mestra de la música programàtica que representa a la perfecció l'evolució de Beethoven entre dues grans simfonies, la poc coneguda *Vuitena* i la cèlebre *Novena*.

Acabada només cinc mesos després de la *Simfonia núm. 7*, concretament l'octubre del 1812, la *Simfonia núm. 8* va ser escrita pràcticament del tot l'estiu d'aquell any. Potser a causa del clima càlid que Beethoven gaudí a un balneari de Teplice (Bohèmia) o potser per l'encís que sentia en aquell moment per la cantant berlinesa Amelia Sebald, el resultat és una simfonia que irradia una alegria i optimisme poc habituals en un Beethoven que veia com la sordesa avançava implacablement. El caràcter personal, en certa manera íntim que destil·la aquesta obra, es reflecteix en un fet singular, que el compositor no dediqués l'obra a cap mecenes vigent o potencial com era habitual. Juntament amb l'anterior, fou estrenada a la Redoutensaal de Viena el 27 de febrer de 1814 amb escassa repercussió i de seguida va passar a ser considerada la "*petita Simfonia*" de Beethoven. Una qualificació més o menys acceptada per l'autor que venia condicionada per la comparació d'aquesta amb la grandiositat de la *Simfonia núm. 7*, amb la qual, tot i les diferències, comparteix el mateix aparell orquestral. Això no treu, però, que ens trobem davant d'una obra mestra, una més, del catàleg simfònic del geni de Bonn, posseïdora d'una lluminositat captivadora i una estructura audaç.

L'“Allegro vivace” inicial arrenca sense cap mena d'introducció, amb l'energia que caracteritza l'obra. El breu primer tema, de quatre compassos, és impulsat per un *tutti* dels violins que de seguida responen els clarinets iniciant un diàleg que s'estén fins a la transició a un elegant segon tema en *piano* de les cordes, puntuades de manera humorística pel fagot. Aquests dos temes, com és preceptiu en la simfonia romàntica, es desenvoluparan fins a la reexposició i la *stretta* final que conclou el moviment. Amb el segon arriba la sorpresa, perquè no tenim davant l'habitual “Adagio” o moviment lent, sinó una música de caràcter rítmic (“Allegretto scherzando”). Sens dubte, aquesta opció audaç de Beethoven és decisiva en el caràcter lleuger, fins i tot divertit, que caracteritza el conjunt de la *Simfonia núm. 8*.

Quan Beethoven estrenà la seva “*petita Simfonia*”, Franz Schubert tenia setze anys i, com tota la seva generació, era devot de l'indiscutit i indiscutible gegant de la música alemanya. De fet, ho va ser durant tota la seva curta vida, tant és així que fou un dels portadors del fèretre en el multitudinari enterrament el 29 de març de 1827 a Viena.

Només un any i mig després Schubert moria sol i oblidat a la mateixa ciutat amb només trenta-un anys. L'ombra de Beethoven, especialment la de les seves *Simfonies*, era òbviament allargada. Això provocà que a molts compositors, tant a l'època com posteriorment, els pesés la responsabilitat de submergir-se en el gènere. Va ser, probablement, el cas de Schubert. Entre el 1813 i el 1818 va completar sis *Simfonies* breus seguint l'estil i forma de les de Franz Joseph Haydn o Mozart, però durant la seva etapa de maduresa només en completà una, la generalment coneguda com a *Simfonia núm. 9*.

Com en el cas del garbuix de les obertures de *Fidelio*, la catalogació de les *Simfonies* de Schubert també és complexa, massa per tractar-la en aquest breu text. Cal dir, però, que aquesta *Simfonia* (composta l'estiu del 1825, però que durant força temps s'atribuí al seu darrer any de vida, el 1828), porta com a subtítol “*la Gran*”. No hi ha dubte que ho és, perquè la durada i les dimensions són excepcionals per a la música del seu temps. El majestuós tema de les trompes que apareix de seguida i que presideix el primer moviment ja assenyala l'ambició i grandesa de l'obra. Però això no és res comparat amb el darrer. Després de l'“Andante con moto” del segon, on es desplega un fascinant diàleg entre els vents i les cordes, i un “Scherzo” de gran virtuosisme rítmic i contrapuntístic, arriba el monumental “Allegro vivace” que conclou l'obra. Gairebé mil dos-cents compassos que contenen una potència expressiva i una capacitat d'inventiva extraordinàries.

Una fita única en el camp simfònic, ben segur influïda per l'estrena, un any abans de la seva composició, de la *Simfonia Coral* de Beethoven. Tant és així que les referències a la *Novena* són constants en aquest moviment final, així com les citacions al famós tema *Oda a l'alegria*.

El talent de Franz Schubert fou poc reconegut en vida. Amb prou feines se'l considerava un brillant compositor de cançons, prestigi relatiu que no li facilità gaire estrenar les seves obres instrumentals. La *Simfonia núm. 9*, entre altres composicions, restà en un calaix després de la seva mort i mai fou interpretada en vida de l'autor.

Afortunadament, el seu germà Ferdinand guardà el manuscrit durant molts anys. El 1839 rebé la visita de Robert Schumann, un dels primers a reivindicar la figura de Schubert, i li entregà aquest manuscrit que, finalment, acabaria a les mans de Felix Mendelssohn, que fou qui en dirigí l'estrena a Leipzig el 21 de març d'aquell mateix any.

Toni Colomer, *crític musical*

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

Biografies

West-Eastern Divan Orchestra

© Monika Rittershaus

La West-Eastern Divan Orchestra, que aplega músics d'Israel, Palestina i diversos països àrabs, a més de Turquia i l'Iran, va ser fundada el 1999 per Daniel Barenboim i l'intel·lectual palestí Edward W. Said. El seu lema és “*iguals en la música*”, i la visió d'una coexistència pacífica entre cultures n'és el principi fonamental. Durant extenses fases de treball, l'orquestra prepara els programes, que després presenta en gires internacionals. La West-Eastern Divan Orchestra s'ha presentat a la Philharmonie de Berlín, Musikverein de Viena, Teatro alla Scala de Milà, Salle Pleyel de París, Carnegie Hall de Nova York, Conservatori Txaiovski de Moscou i al Teatro Colón de Buenos Aires, així com també a Rabat, Ramala, Qatar i Abu Dhabi. Actua habitualment als BBC Proms de Londres, Waldbühne de Berlín i al Festival de Salzburg.

El 2022 va interpretar *Má vlast* de Smetana a París, Brussel·les, Luxemburg, Múnic i Milà; al Festival de Primavera de Praga i al Festival de Lucerna.

Els seus nombrosos CD i DVD, com també el documental de Paul Smaczny *Knowledge is the begining*, són testimonis de la tasca de l'orquestra, que el 2016 va ser nomenada Ambaixadora de les Nacions Unides per a l'Entesa Cultural. Amb la

Barenboim-Said Akademie, la West-Eastern Divan Orchestra està vinculada a una universitat estatal oficialment reconeguda per a la música i les humanitats.

Zubin Mehta, director

Nascut a Bombai el 1936, va rebre una primera formació musical del seu pare, el violinista Mehli Mehta. Després d'abandonar la medicina, va estudiar direcció a l'Acadèmia de Música de Viena amb Hans Swarowsky. Va guanyar el Concurs Internacional de Liverpool, fou guardonat a Tanglewood i el 1961 ja havia dirigit les filharmòniques de Viena, Berlín i Israel (IPO). Va ser director musical de la Simfònica de Mont-real, Los Angeles Philharmonic i, entre els anys 1978 i 1991, de la New York Philharmonic, en el mandat més llarg en la història de l'orquestra.

Del 1985 al 2017 va dirigir el Maggio Musicale Fiorentino i, després de cinc dècades al capdavant de la Filharmònica d'Israel, va ser-ne nomenat director emèrit. Va debutar en òpera el 1963 amb *Tosca* a Mont-real, i des d'aleshores ha actuat a la Metropolitan Opera de Nova York, Wiener Staatsoper, Covent Garden, La Scala, i a Chicago i Florència, a més del Festival de Salzburg. En el període 1998-2006 va ser director musical general de l'Òpera Estatal de Baviera. El 2006 inaugurà el Palau de les Arts de València, on va presidir el Festival del Mediterrani fins al 2014 i va dirigir-hi el cèlebre cicle de *L'Anell del Nibelung* amb La Fura dels Baus, a més de produccions a Chicago i Múnic.

La seva trajectòria ha estat reconeguda amb nombroses distincions. És portador de l'Anell Nikisch, llegat per Karl Böhm, i té el títol de Ciutadà d'Honor de Florència i Tel-Aviv. Ha estat nomenat membre honorífic de l'Òpera Estatal de Viena i de la de Baviera, així com de la Societat d'Amics de la Música de Viena. També ha rebut títols de director honorífic de les filharmòniques de Viena, Múnic i Los Angeles, del

Maggio Musicale Fiorentino, Bayerische Staatsorchester, Staatskapelle de Berlín, Teatro di San Carlo i Berliner Philharmoniker. El 2019 també fou nomenat director emèrit de l'IPO i la de Los Angeles. El 2022 el Maggio Musicale Fiorentino va inaugurar una sala de concerts amb el seu nom.

Així mateix, també ha rebut el Premi Tagore a l'harmonia cultural (2013) i la distinció de Company Honorari de l'Orde d'Austràlia (2022). Compromès amb la formació de joves músics, amb el seu germà va fundar la Mehli Mehta Music Foundation a Bombai i dona suport a la Buchmann-Mehta School of Music, a més de projectes educatius per a joves àrabs israelians.

També et pot interessar...

Palau 100

Dimarts, 19.05.26 – 20 h

Sala de Concerts

—*Requiem* de Verdi

Eleonora Buratto, soprano

Elīna Garanča, mezzosoprano

Benjamin Bernheim, tenor

Michele Pertusi, baix

Orfeó Català (Xavier Puig, director)

Staatskapelle Dresden

Daniele Gatti, director

G. Verdi: *Requiem*

Preus: de 40 a 210 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen⁷¹

GRUP
euromadi

^B Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ
Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Santander
Fundación

Telefónica

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

The
NANDO
and EISA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan⁴

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACEUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea
impact
The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CAR
DON
E R
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI⁺

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

L'AVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

the NEW
BARCELONA
POST

TMB
Transports
Metropolitans
de Barcelona

EUROPA FM

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

